

ramadan

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908). De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1892 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdier', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

AHslaam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag, | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabbonementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *AHslaam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken gezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
 Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs. Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaq.
 Vertalingen: Latief Verhagen
 Fotografie: Abdur Rehman Mir
 Administratie: Mohammad Anwar
 Marketing: Munir Ahmad Tariq
 Distributie: Shakil Sirajdin
 Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾
 الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾
 مَنِ اتَّبَعِيَ وَرَاءَ ذَلِكَ نَأْتِيكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْلِهِمْ رِعَايُونَ ﴿٨﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾
 الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

1. In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle
2. Inderdaad voorspoedig zijn de gelovigen.
3. Die ootmoedig zijn in hun gebeden.
4. En die al hetgeen ijdel is, schuwen.
5. En die actief zijn in het betalen van de Zakât.
6. En die hun vleselijke lusten beheersen.
7. Behalve met hun vrouwen of hetgeen hun rechterhand bezit, want dan treft hen geen verwijt.
8. Doch degenen die deze perken te buiten gaan, zullen overtreders zijn.
9. Zij die zorgzaam zijn voor het hun toevertrouwde en voor hun overeenkomsten.
10. En die hun gebeden in acht nemen.
11. Dezen zijn de erfgenamen.
12. Die het paradijs zullen erven. Zij zullen daarin vertoeven.

En de gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen weggeven, Allah's welbehagen zoekende en hun ziel versterkende, is als een tuin op hooggelegen grond, die bij regen tweevoudig vruchten voortbrengt. En als er geen regen op valt, dan is dauw voldoende. Allah ziet, wat gij doet.

DE HEILIGE KORAN 2:266

belangrijke punten voor Ramadan

- Volgens de Qor'aan is het vasten in de maand ramadan verplicht voor iedere gezonde moslim.
- Volgens een *hadith* worden alle zonden vergeven van iemand, die de ramadan goed heeft doorlopen.
- De openbaring van de Qor'aan is in de ramadan begonnen.
- Toen de openbaring van de Qor'aan voltooid was, heeft de engel Gabriël ieder jaar erna in de ramadan de gehele Qor'aan opnieuw geopenbaard. Dus iedere moslim moet proberen de Qoran één keer uit te lezen in de ramadan.
- Volgens een *hadith* zijn alle daden van een persoon voor zichzelf maar het vasten is voor God.
- Volgens een *hadis* moet elke moslim de *sehri* (het ontbijt voor het vasten) nemen, omdat dit gezegend is. Dus ook iemand die niet hoeft te vasten kan hiervan profiteren.
- Het is verplicht vóór het vasten, de *niyya* (de intentie om te vasten) te hebben, met het volgende gebed: *wa bi saumi ghadin nawaitu min shahri ramadan*. Vertaling: 'In de maand van de Ramadan heb ik de intentie om te vasten'.
- Tijdens het vasten moet iemand aan God denken en nutteloze gedachten vermijden. Uit een *hadith* leren wij dat, wanneer iemand een persoon die vast probeert, hij moet antwoorden dat hij vast.
- Alle moslims moeten het vasten snel breken (direct na zonsondergang).
- Gebeden gezegd vóór de *iftâr* (het breken van de vasten) worden verhoord
- Vóór de *iftaar* dient het volgende gebed te worden: *allâhumma lakâ sumtu wa bikâ âmanto wa alaiķa tawwakaltu wa alâ rizqika aftaru*. Vertaling: 'O Allah, voor u heb ik gevast, ik geloof in u, ik vertrouw op u en met het levensonderhoud dat u heeft geschonken breek ik de vasten.'
- Iemand die een ander uitnodigt voor *iftaar*, krijgt dezelfde beloning als iemand die vast.
- *Itikâf* (retraite gedurende de laatste 10 dagen van de Ramadan) gaat in na het *fajr* gebed op de 20ste van de Ramadan maar moet in ieder geval beginnen na het *zohr* gebed.

Het woord *aflaha* is zes maal herhaald [in de eerste verzen van hoofdstuk 23 van de Koran, 'de gelovigen']. In het eerste vers wordt het expliciet genoemd, waar gezegd wordt: 'Inderdaad voorspoedig zijn de gelovigen, die ootmoedig zijn in hun gebeden' (23:2-3). In de andere verzen wordt het woord gebruikt in de aanvoegende wijs. In het woordenboek wordt als betekenis van het woord *aflaha* gegeven als 'geneigd te zijn tot succes en ertoe bewogen zijn dit te bereiken'. Volgens deze betekenis is de eerste stap van een gelovige in de richting van succes, nederigheid te beoefenen in het gebed, en trots en hoogmoed te laten varen. Zo verootmoedigt zich het ik van de mens en maakt zich gereed om een band aan te gaan met God.

De tweede stap naar succes is het verwerpen van ijdele daden en gedachten. Want totdat een gelovige de kracht vindt om ijdele dingen te verwerpen omwille van God, hetgeen niet buitengewoon moeilijk hoeft te zijn, kunnen we niet verwachten dat hij zich zal kunnen weerhouden van zaken die hem gewin of genot op kunnen leveren, en die moeilijker op te geven zijn. Zo is na het afzien van trots en hoogmoed, de volgende stap het opgeven van ijdele dingen. Als gevolg daarvan wordt een zekere band aangegaan met de Almachtige, waardoor het geloof sterker wordt dan tevoren. Deze band is echter zwak, want evenzo zwak is de band met ijdele dingen. En het loon voor het verbreken van een zwakke relatie is een relatie die evenzo zwak is.

—Hazrat Ahmad^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Brâhîn-e Ahmadiyya deel V. In: The Essence of Islam III. Londen: Islam
International Publications Ltd.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
- a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
- ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
- rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
- aba) *ayyadahu llâhu ta'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode. Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

Vasten binnen Gods grenzen

De grenzen van het vasten worden in de Heilige Koran duidelijk vastgesteld: 'En eet en drinkt totdat bij de dageraad de witte draad zich onderscheidt van de zwarte draad. Voltooit dan het vasten tot het vallen van de avond' (2:188). De avond begint als de zon ondergaat en daarom vast men, in de terminologie van de Islam, van het eerste aanbreken van de dageraad, dat gewoonlijk ongeveer ander half uur voor zonsopgang plaats heeft, tot zons-
ondergang.

Wisâl (amenvoegen) bij het vasten of het voortzetten van het vasten gedurende de gehele nacht en de daaropvolgende dag, zodat er geen onderbreking is, is bepaald verboden.

Maar een zekere hadith staat het voortzetten van het vasten tot het aanbreken van de dag toe (Bukhari 30:50). Dit zou betekenen dat men het vasten bij zonsopgang niet kan verbreken, indien men het verkiest, maar dat men het ochtendmaal moet gebruiken voor het vasten gedurende de daaropvolgende dag, m.a.w. men moet minstens eenmaal in de vier en twintig uur een maaltijd gebruiken. De *wisâl* werd verboden opdat de mensen, door trachten onafgebroken te vasten, hun gezondheid niet zouden benadelen of zich niet tot wereldse arbeid onbekwaam zouden maken. Het schijnt dat de Heilige Profeet^s zelf soms onafgebroken vastte, maar voor hoeveel dagen is niet bepaald duidelijk. Slechts bij een zekere gelegenheid, toen enige der metgezellen met de Heilige Profeet^s onafgebroken vastten, deden zij het drie dagen achtereen en daar het aan het einde van de maand was verscheen de maan

op de avond van de derde dag. Toen zei de Heilige Profeet^s dat, indien de maan niet was verschenen, hij het vasten zou hebben voortgezet. Toen men hem vroeg waarom hij anderen de *wisâl* verbood, terwijl hij zelf onafgebroken vastte, antwoordde hij: 'Ik breng de nacht door, terwijl mijn Heer mij spijzen geeft en mij laat drinken' (Bukhari 30:49). Hij zinspeelde natuurlijk op het geestelijke voedsel, dat een mens soms honger en dorst op een buitengewone manier doet verdragen en dat dus in zekere zin eten en drinken vervangt. Maar niet alle mensen hadden hetzelfde geestelijke onderhoud en bovendien zou het onafgebroken vasten, indien het algemeen was toegestaan, ascetische gewoonten hebben doen ontstaan, die de Islam niet aanmoedigt.

Men merke in dit verband op dat het vasten, volgens de Heilige Koran, het zich onthouden van eten alsmede van drinken betekent en drie dagen onafgebroken honger en dorst lijden, in een heet land als Arabië, toont het buitengewoon grote uithoudingsvermogen aan, dat de metgezellen van de Heilige Profeet^s hadden ontwikkeld, terwijl

zijn eigen uithoudingsvermogen veel groter was. Deze uithouding was ongetwijfeld toe te schrijven aan buitengewone geestelijke krachten.

Men merke in dit verband verder op dat, hoewel het gebruiken van het ochtendmaal niet verplicht is gesteld, er toch bijzondere nadruk op wordt gelegd, en er wordt gezegd dat het een bron van zegen is omdat het een persoon in staat stelt tegen de ontberingen van het vasten beter opgewassen te zijn. De Heilige Profeet^s zou hebben gezegd: 'Gebruik het ochtendmaal, want waarlijk, er is in het ochtendmaal een zegen' (Bukhari 30:20). Dit maal werd vlak voor het aanbreken van de dageraad gebruikt. En zeker metgezel verhaalt dat hij zich na het ochtendmaal naar de moskee haastte opdat hij aan het ochtendgebed zou kunnen deelnemen. Een ander zegt dat de tijd tussen het einde van de ochtendmaaltijd en het begin van het gemeenschappelijke gebed zo kort duurde, dat daarin nauwelijks vijf verzen konden worden gereciteerd (Bukhari 9:27). Er wordt zelfs aanbevolen dat het ochtendmaal zo dicht mogelijk bij het aanbreken van de dageraad wordt gebruikt. In een zekere hadith wordt gezegd dat 'de *azân* (oproep tot het gebed) van Bilal u niet belet het ochtendmaal te gebruiken', want, wordt er aan toegevoegd, 'hij kondigt de *azân* af als het nog nacht is, opdat hij die bezig is zijn *tahajjud*-gebeden te verrichten, ze beëindigt en hij die slaapt, ontwaakt' (Bukhari 10:13).

En volgens een andere hadith moest het nuttigen van het ochtendmaal worden

Het bevel tot vasten wordt slechts voor degenen vastgesteld die van de intrede van de maand getuigen: 'man shahida min kum ash shahra'.

voortgezet tot Ibn Umm Maktum de oproep tot het gebed afkondigde, want hij was een blinde en kondigde de oproep eerst af als men tot hem riep: 'De dageraad breekt aan, de dageraad breekt aan' (Bukhari 10:11). En zelfs indien de *azân* bij het aanbreken van de dageraad wordt afgekondigd, heeft een persoon die juist een beker in de hand gereed heeft om te drinken, de drank niet weg te bergen en kan hij die opdrinken. En zoals in het geval van het ochtendmaal wordt aanbevolen dit zo laat mogelijk te nuttigen, zo wordt aanbevolen het vasten zo vroeg mogelijk te verbreken. De Heilige Profeet zou hebben gezegd dat het vasten moest worden verbroken als de zon was ondergegaan (Bukhari 30:45). Een andere hadith zegt: 'De mensen zullen het goede hebben zolang zij het verbreken van het vasten verhaasten'. Sommigen wachten met het verbreken van het vasten tot zij de sterren zien omdat zij denken dat de avond eerst invalt als het overal duister is, maar hiervoor is geen autoriteit.

personen die niet mogen vasten

Het bevel tot vasten wordt slechts voor degenen vastgesteld die van de intrede van de maand getuigen: *man shahida min kum ash shahra*. Het werkwoord 'shahida' komt van de infinitief 'shahada' hetgeen 'het afleggen van getuigenis' betekent; het vasten wordt dus alleen degenen opgelegd die van de intrede der maand getuigen. Het is duidelijk dat alle mensen die op plaatsen wonen waar de verdeling van het jaar in twaalf maanden

‘Ata was van mening dat een persoon, aan welke ziekte hij ook leed, licht of zwaar, recht hand op het genot van de uitzondering.

niet bestaat, niet in het bevel zijn begrepen. In hun geval is het vasten niet verplicht. Mensen die vrijgesteld zijn worden, hetzij in de Heilige Koran of in de hadith, afzonderlijk vermeld: *Wie onder u ziek is, of op reis, vaste een aantal andere dagen; er is een losprijs voor hen die niet kunnen vasten: het voeden van een arme.* (2:185).

Er is geen absolute vrijstelling voor de zieken en de reizigers; zij moeten naderhand vasten wanneer de ziekte geweken of de reis volbracht is, maar er kunnen zich gevallen voordoen van langdurige ziekte of voortdurende reis en zulke personen mogen een lossing treffen door een arme voor iedere verzuimde vastendag te voeden. De hadith breidt dit verder uit en geeft een verlichting aan zekere categorieën van mensen die wegens het een of andere onvermogen van lichamelijke aard niet tot vasten in staat zijn. Er wordt verhaald dat Anas^{ra} een arme placht te spijzigen toen hij te oud werd om te vasten en Ibn’ Abbas^{ra} zou van oordeel zijn geweest dat de woorden ‘er is een losprijs voor degenen die niet kunnen vasten’ betrekking hebben op oude mannen en vrouwen en zwangere vrouwen en vrouwen die een kind zogen en dat allen van hen het vasten mogen verbreken – de laatste twee slechts wanneer zij voor het kind vrezden – en in plaats daarvan een arme spijzigen. Deze mening werd ook gedeeld door Hassan en Ibrahim. Men merkte op dat de grondgedachte is dat niemand een last wordt opgelegd die hij niet kan dragen. Het

geval van oude mensen die door ouderdom verzwakt geworden is zeer duidelijk, terwijl de vergunning tot het treffen van een lossing in het geval van zwangere en zogende vrouwen is toe te schrijven aan het feit dat het vasten zowel het nog ongeboort kind of de zuigeling als de vrouw zelf kan schaden en aangezien zij waarschijnlijk gedurende een voldoende lange tijd in deze toestand zal blijven, wordt zij in het genot gesteld van de verlichting.

Ziekelijke personen en degenen die te wak zijn om de last te dragen worden als zieken behandeld. Ibn Taimiya breidt het beginsel, dat het vasten als men ongemakken heeft te doorstaan op een later tijdstip kan worden gesteld, verder uit en is van oordeel dat degenen die oorlog voeren niet kunnen vasten ofschoon zij niet op reis zijn, want, voegt hij er aan toe, de ongemakken van de oorlog zijn groter dan die van de reis. Aan de hand daarvan kan worden betoogd dat in onvermijdelijke gevallen van zeer zware arbeid, zoals het binnenhalen van de oogst, aan degenen die zo’n arbeid verrichten de keuze kan worden gelaten het vasten uit te stellen.

Het is nogal moeilijk om de grenzen van ziekte of reis scherp aan te geven. ‘Ata was van mening dat een persoon, aan welke ziekte hij ook leed, licht of zwaar, recht hand op het genot van de uitzondering. Maar men is algemeen van oordeel dat slechts die ziekten onder de uitzondering vallen welke waarschijnlijk nadeel zullen veroorzaken. Wat betreft de reis staat er omtrent de grens

Een zekere gezelschap, Dihiya, zou naar een dorp hebben gereisd dat ongeveer drie mijlen van zijn eigen plaats lag en het vasten hebben verbroken. Sommige personen volgden zijn voorbeeld, maar anderen niet.

daarvan niet van de Heilige Profeet^s vermeld. Een zekere gezelschap, Dihiya, zou naar een dorp hebben gereisd dat ongeveer drie mijlen van zijn eigen plaats lag en het vasten hebben verbroken. Sommige personen volgden zijn voorbeeld, maar anderen niet. Maar men is van oordeel dat de voorgenomen reis er een moet zijn die meer dan een dag, dwz. vierentwintig uren duurt, volgens anderen moet ze meer dan twee dagen duren, en weer anderen achten het noodzakelijk dat ze minstens drie dagen duurt. Maar wanneer de reis werkelijk begint kan het vasten worden verbroken, over welke afstand de reis ook moge gaan. Zo wordt van Abu Basra Ghifari^{ra}, een gezelschap van de Heilige Profeet^s, verhaald dat hij een boot nam van Fustat naar Alexandrië en het vasten verbrak terwijl de gebouwen van Fustat nog niet uit het gezicht waren verdwenen. De uitzondering betreffende de ziekte en de reis kan worden verklaard in de zin van een ziekte of een reis die het voorwerp daarvan ongerief veroorzaakt, daar op de uitzondering de woorden volgen: ‘Allah wenst gemak voor u en geen ongemak’. (2:186) De vergunning tot het verbreken van het vasten wegens ziekte of een reis is, zoals de bovenaangehaalde woorden duidelijk maken, ten gerieve van de persoon bedoeld die de vastenplicht moet vervullen. Er is evenwel een zeer gedediceerde mening dat men van de door God geschonken vergunning gebruik moet maken zoals de reiziger in het geval van het gebed zijn gebed moet bekorten. Het geval van het gebed het vasten staan echter niet

op een lijn, want indien het vasten wordt verbroken, moet het aantal dagen later worden volgemaakt, terwijl bij het gebed op de reiziger geen verplichting rust wanneer de reis is volbracht. Het is derhalve aan de zieken en de reizigers te vasten indien zij het niet te zwaar vinden, of van de vergunning gebruik te maken en het vasten te verbreken. Het veroorloovend karakter der woorden van de Heilige Koran weerspiegelt zich in vele der betrouwbaarste hadiths. Er zijn hadiths die aantonen dat de Heilige Profeet^s zelf gedurende een reis vastte (Bukhari 30:33) In een hadith wordt gezegd dat op een zekere reis op een snikhete dag slechts de Heilige Profeet^s en Ibn Rawaha vastten (Bukhari 30:35) Andere hadiths tonen aan dat toen een zeker persoon de Heilige Profeet^s vroeg of hij het vasten gedurende een reis al of niet moest verbreken – hijzelf was tot vasten genegen –, de Heilige Profeet^s antwoordde ‘Vast, zo gij wilt en verbreek het vasten, zo gij wilt’ (Bukhari 30:33).

Anas verhaalt dat zij met de Heilige Profeet^s plachten te reizen en dat degenen die vastten geen aanmerkingen maakten op degenen die het vasten verbraken, en degenen die het verbraken evenmin aanmerkingen maakten op degenen die vastten (Bukhari 30:37). Er is ongetwijfeld een gezegde van de Heilige Profeet^s luidende dat ‘het geen deugd is op reis te vasten’, maar deze woorden werden tot iemand gezegd die wegens het vasten in grote nood verkeerde om wie de mensen zich verzamelden om hem te beschaduwden (Bukhari 30:36).

Men heeft ten onrechte aangenomen dat de niyya bestaat uit het uitspreken van zekere woorden dat men voornemens is dat en dat te doen.

Bukhari geeft aan dit hoofdstuk de veelbetekenende titel: 'Het zeggen van de Heilige Profeet^s tot hem, die met een schaduw werd beschermd terwijl de warmte drukkend was: Het is geen deugd op reis te vasten', hetgeen klaarblijkelijk betekent dat men niet moet vasten als men het te zwaar vindt.

Er is een zeer groot aantal hadiths over dit onderwerp en sommige hiervan schijnen met andere in tegenspraak te zijn, maar het merendeel der getuigenissen is aan de zijde dat het aan de persoon is te vasten of het vasten te verbreken.

wie tot vasten zijn verplicht

De geboden van de Heilige Koran zijn voor volwassenen bestemd en evenzo het bevel betreffende het vasten. Volgens Imam Malik moeten minderjarigen niet vasten, maar de kalief Umar zou hebben gezegd: 'ook onze kinderen vasten' (Bukhari 30:47)

Waarschijnlijk geschiedde dit toen het niet erg warm was en had het ten doel de kinderen aan het vasten te wennen. Uit hetgeen boven is gezegd zou verder wel duidelijk zijn dat slechts zulke personen tot vasten zijn verplicht die lichamelijk gezond zijn. De juristen stellen drie voorwaarden vast, nl. dat men *baligh* (iemand die de meerderjaregheid heeft bereikt), *qadir* (lichamelijk gezond) en *'aqil* (in het bezit der verstandelijke vermogens) moet zijn.

Vrouwen zijn tot vasten verplicht indien zij van de menstruatie vrij zijn (Bukhari 30:41). Maar terwijl de vrouwen in haar menstruatieperiode van de gebedplicht geheel en al ontheven zijn, zijn zij geboden het vasten dat zij hebben verbroken goed te maken en het aantal dagen vol te maken na de maand

Ramadan, want zij worden in dit opzicht als zieke personen behandeld. Het bloeden bij de bevalling wordt als menstruatie beschouwd, met dit verschil dat de moeder indien zij het kind zoogt een lossing kan treffen door een arme te spijzigen. In alle gevallen waarin het vasten goedge maakt moet worden, hetzij in het geval van een zieke of in dat van een reiziger of een menstruerende vrouw, staat het een persoon vrij het te doen wanneer hij of zij het wil, voordat de volgende maand Ramadan intreedt (Bukhari 30:39).

de niyya

Er heerst nogal wat misverstand omtrent de kwestie der *niyya* bij het in acht nemen van het vasten. 'Niyya' betekent in werkelijkheid: voornemen, doel of bedoeling bij het verrichten van iets. Maar men heeft ten onrechte aangenomen dat de niyya bestaat uit het uitspreken van zekere woorden dat men voornemens is dat en dat te doen. Bukhari toont de ware betekenis der *niyyân* als hij een van zijn hoofdstukken van het volgende opschrift voorziet: 'Hij die gedurende de maand Ramadan vast, in Allah gelovende en Zijn welbehagen zoekende en een doel hebbende' (Bukhari 30:6). En hij voegt er een gedeelte van een door Aisha overgeleverde hadith aan toe, waarin wordt gezegd: 'De mensen zullen op de Dag des Oordeels worden opgewekt overeenkomstig hun bedoelingen'.

De allereerste hadith waarmee Bukhari zijn boek begint is een voorbeeld van wat niyya betekent: 'Goede daden zullen slechts naar bedoelingen worden beoordeeld'. Indien een goede daad met een slechte bedoeling wordt verricht, zal ze de dader

De derde stap in de richting van het spirituele doel is om uw bezittingen weg te geven om Gods wil. En dit is een groter offer dan het opgeven van ijdele zaken, aangezien bezittingen met moeite werden verdiend en het ons van nut is, en het ons welvaart en comfort geeft. Dit offer vereist groter geloof dan het opgeven van ijdele dingen. En zo wordt het geloof dan verder gesterkt en de band met God evenzo voorspoedigd. Dit zuivert het ik, aangezien het opofferen van bezittingen niet mogelijk is zonder uzelf te zuiveren.

De vierde stap is uw lusten te beheersen, zodat u zich niet overgeeft aan wat onwettig is. En deze gehechtheid is beslist groter, want u verzamelt uw bezittingen in navolging van uw lusten. Uw verlangens te beheersen omwille van God, is een groter offer dan het opofferen van bezittingen. Zo ook versterkt het opgeven van het navolgen van uw lusten uw band met God. Want voor al hetgeen u opgeeft om Gods wil, daarvoor geeft Hij iets beters in ruil.

*Zijn genade gaat aan de zoekers niet voorbij
En op Zijn pad lijdt niemand verlies
Wie dit pad ook zoekt, zal het vinden
Hoe verlicht wordt het gezicht
Van wie zich niet afwendt van Hem!*

—*Hazrat Ahmad*^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Brâhîn-e Ahmadiyya deel V. In: The Essence of Islam III. Londen: Islam
International Publications Ltd.
2005; 79-80

De vijfde stap is het ik geheel en al te verwerpen voor de zaak van God. Dit betekent dat u aan God teruggeeft hetgeen u in bewaring gegeven was. In dit stadium wordt van de gelovige verwacht dat hij zich tot alles wat hem wordt geschonken, verhoudt alsof het iets is dat hem werd gegeven in bewaring, dat gewijd zal worden aan God. Dit is de betekenis van het vers: ‘Zij die zorgzaam zijn voor het hun toevertrouwde en voor hun overeenkomsten’ (23:9). ’s Mensen gehele leven en bezit, en al hetgeen hem gemak verschaft, zijn hem in bewaring gegeven door God; ze daarom terug te geven is een verplichting voor de beheerder. Het opofferen van het ik betekent daarom dat hetgeen in bewaring werd gegeven, naar God wordt teruggebracht, alsmede dat u uw verbond met God geheel vervult, zoals u ook alle verantwoordelijkheden jegens uw medeschepselen dient te vervullen als een waarlijk offer. Want het volledig vervullen van alle vereisten van rechtvaardigheid betekent een soort van dood te sterven. Hier betekent ‘vervullen’, dat wanneer een gelovige zijn leven weggeeft voor de zaak van God en aan alle vereisten van rechtvaardigheid voldoet, zich een goddelijk licht in hem ontwikkelt en hem spirituele schoonheid schenkt, zoals beenderen schoonheid wordt geschonken door te worden bekleed met vlees. Deze beide toestanden zijn door de Almachtige beschreven als gewaden. Ook rechtvaardigheid is beschreven als een gewaad, daar Allah zegt: ‘het kleed van godsvrucht’ (7:27). Het vlees waarmee onze beenderen zijn bekleed wordt ook een gewaad genoemd, daar Allah zegt: ‘Wij bekleden de beenderen met vlees’ (23:15).

Weet dat de vijfde stap de laatste stap is van de spirituele reis. Wanneer dat stadium volmaaktheid bereikt, wordt het gevolgd door het zesde stadium, dat louter geschenk is. Het wordt de gelovige geschonken zonder dat hij ervoor hoeft te werken. Het heeft met inspanning niets van doen. Anders gezegd, zoals een gelovige zichzelf verzaakt omwille van God, en een nieuwe ziel wordt gegeven ... ; zo wordt degene die zijn leven wijdt aan God uit liefde, geëerd met de geest van Gods liefde, die wordt vergezeld van de Heilige Geest. (...) Wanneer dan deze liefde nederdaalt op een gelovige, houdt het geloof op een last te zijn. En hem wordt een een kracht en een voldoening geschonken, die hem God doen aanbidden uit vurige liefde, en niet langer uit bewuste inspanning. Die gelovige schaaft zich voortdurend aan de drempel van God als de engel Gabriël, en wordt de voortdurende nabijheid verleend van de Heer van Glorie, zoals de Almachtige zegt: ‘De ware gelovigen, die hun gebeden in acht nemen’ (23:10).

—Hazrat Ahmad^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Brâhîn-e Ahmadiyya deel V. In: The Essence of Islam III. Londen: Islam
International Publications Ltd.
2005; 80-82

Indien een goede daad met een slechte bedoeling wordt verricht, zal ze de dader niet baten.

derhalve niet baten. Precies hetzelfde doel wordt beoogd met het gezegde dat er, zoals Bukhari zegt, bij het vasten een niyya moet zijn, d.w.z. dat de persoon die vast een doel moet hebben. Het doel van het vasten is volgens de Heilige Koran, zoals reeds is gezegd het bereiken van *taqwa*, het vasten te maken tot een geestelijke discipline ter bereiking van het nabijzijn tot God en in alle daden Zijn welbehagen te zoeken, en het tot een zedelijke discipline te maken tot vermindering van alle kwaad. Slechts in deze zin behoort de niyya tot het wezen van het vasten, zoals het feitelijk tot het uitspreken van een bedoeling in vaste bewoordingen is aan de Heilige Koran en de hadith onbekend en is feitelijk zinledig, want een persoon zal niet vasten als hij niet het voornemen heeft om te vasten. Slechts in het geval van het vrijwillige vasten wordt er in een hadith gezegd dat de Heilige Profeet^s overdag, ten dage van de *ashura*, een omroeper zond om de mensen mede te delen dat zij die tot op die tijd niets hadden gegeten, konden vasten. Volgens Aisha^{ra} placht de Heilige Profeet^s te vragen of er wat eten in huis was, en indien er niets te eten was vastte hij. In het geval van het vrijwillige vasten is het besluiten daartoe overdag wel te begrijpen, maar in de maand Ramadan, wanneer iedereen weet dat hij moet vasten, is er geen sprake van zo'n bedoeling.

wat het vasten verbreekt

Het woord voor het verbreken van het vasten is *iftâr*, afgeleid van ‘*fatr*’, hetgeen betekent:

een ding in de lengte kloven of splijten. De dingen die het vasten verbreken worden *muftîrât* genoemd. Aangezien de drie dingen waarvan men zich bij het vasten moet onthouden, spijs, drank en echtelijke omgang zijn, verbreken deze drie het vasten indien men daarvan tussen het aanbreken van de dag en zonsondergang uit vrije wil en opzettelijk gebruik maakt. Wordt het echter uit vergeetachtigheid of achteloosheid gedaan, dan geldt het vasten nog en moet het worden voltooid (Bukhari 30:26).

Het spoelen van de mond met water of het schoonmaken van de tanden met een tandenborstel, gorgelen of het opsnuiven van water in de neusgaten, zelfs als er onopzettelijk wat water in de keel komt, breekt het vasten niet (Bukhari 30:25-28). Evenmin baden of een natte doek op het hoofd houden of water over het hoofd gieten, al wordt het ook opzettelijk gedaan om de hevigheid van de dorst te verzachten. Er wordt verhaald dat de Heilige Profeet^s zijn vrouw kuste, terwijl hij vastte (Bukhari 30:23).

Er is verschil van gevoelen omtrent de straf voor het opzettelijk verbreken van het vasten. De Heilige Koran zwijgt over dit punt, terwijl de hadith slechts aantoont dat het voldoende is als de overtreders oprecht berouw heeft. Indien het vasten bij bewolkte hemel wordt verbroken omdat men in de veronderstelling verkeert dat de zon reeds is ondergegaan, en de zon dan weer verschijnt, dan moet het vasten worden voltooid (Bukhari 30:46). Indien een persoon vast en dan een reis onderneemt, kan het vasten

Al wie niet van het liegen en het bedrieglijk handelen afziet, zijn afzien van eten en drinken heeft Allah niet van node. 'En wee degenen die bidden, en de gebeden achteloos opzeggen'.

worden verbroken (Bukhari 30:34). Dezelfde regel kan worden gevolgd in het geval ziekte. Als men vrijwillig vast heeft men de vrijheid om het vasten ter wille van een gast of op aandringen van een vriend te verbreken.

ethische kant van het vasten

Hetgeen tot dusver is gezegd heeft slechts betrekking op de uiterlijke kant van het vasten, maar zoals in het begin werd gezegd is het wezen van het vasten zijn geestelijke en zedelijke waarde en de Heilige Koran en hadith leggen hierop bijzondere nadruk. Zo zegt een zekere hadith : 'Al wie niet van het liegen en het bedrieglijk handelen afziet, zijn afzien van eten en drinken heeft Allah niet van node' (Bukhari 30:8). Hetzelfde kan worden gezegd van alle islamitische bevelen. Een persoon die zijn gebeden opzendt en de daarin besloten betekenis niet voor ogen houdt, wordt in duidelijke bewoordingen veroordeeld: 'En wee degenen die bidden, en de gebeden achteloos opzeggen' (107:5-6).

In een andere hadith wordt de ethische kant van het vasten in de volgende bewoordingen aangetoond : 'Het vasten is een schild; dat hij die vast zich niet aan vuile taal overgeve of geen euveldaad verrichte, en indien iemand met hem vecht of twist of hem beschimpt, dat hij dan zegge: Waarlijk, ik vast. Bij Hem Die mijn ziel in Zijn handen heeft, de adem van de vastende is bij Allah aangener dan de geur van muskus' (Bukhari 30:2). Niet het zich onthouden van spijzen geeft aan de adem van de vastende een zoete geur, het is het zich onthouden

van vuile taal en beschimping en allerlei slechte woorden en daden, zozeer, dat hij zelfs geen kwetsend woord uit weerspraak zegt. Zo onderwerpt de vastende zich niet alleen aan een fysieke discipline door zijn dierlijke begeerten, het hunkeren naar spijs en drank en de geslachtsdrift in toom te houden, maar hij moet zich inderdaad ook onderwerpen aan een directe zedelijke discipline door alle soorten van slechte woorden en slechte daden te vermijden. Het is niet slechts een oefening aan de fysieke kant, die een zedelijke waarde heeft, het is ook een directe oefening aan de geestelijke kant.

Zoals in deze hadiths duidelijk is gezegd verliest in de ogen van God het vasten zijn waarde niet alleen door te eten of te drinken, maar ook door te liegen, door een vuile taal te gebruiken, door ontrouw te handelen of een slechte daad te begaan. De zedelijke waarde van de vasten discipline wordt verder verhoogd door nadruk te leggen op het doen van het goede aan de mensheid in de maand Ramadan. Het voorbeeld van de Heilige Profeet^s wordt in dit verband in een hadith aangehaald : 'De Heilige Profeet^s was de mildste van alle mensen en hij overtrof zijn eigen mildheid in de maand Ramadan' (Bukhari 30:7). In een andere hadith wordt gezegd dat de Heilige Profeet^s bij de intrede van de maand Ramadan iedere gevangene placht vrij te laten en aan iedere bedelaar een aalmoes placht te geven. Een derde hadith beschrijft de maand Ramadan als een maand waarin men aandacht moet schenken aan het lijden der armen en hongerigen.

Wanneer een persoon oprecht berouw heeft over zijn zonden, worden hem zijn vroegere zonden vergeven omdat hij een ander leven is gaan leiden.

Deze bevelen tonen de betekenis van de hadith duidelijk aan, die zegt : 'Wanneer de maand Ramadan intreedt worden de poorten van de Hemel geopend en de poorten der Hel gesloten en worden de duivelen in ketenen geklonken' (Bukhari 30:5). Dit kan worden gezegd van de persoon die fysiek alsmede geestelijk vast. De duivelen worden in zijn geval in ketenen geslagen want hij beteugelt en overwint de lagere hartstochten, door het prikkelen waarvan de duivel een mens in het kwade doet vallen. De poorten der Hel worden voor hem gesloten omdat hij alle kwaad, dat 's mensen Hel is, vermijdt. De poorten van de Hemel worden voor hem geopend omdat hij zich boven de fysieke begeerten verheft en zich aan de dienst der mensheid wijdt. In een zekere hadith wordt het vasten beschreven als de vergeving van zonden teweeg te brengen voor hem die gedurende de maand Ramadan vast, 'in Allah gelovende en Zijn welbehagen zoekende en een doel hebbende' (Bukhari 2:28; 30:6). Het vasten, zoals het hier is aangeduid, d.i. wanneer het wordt verricht met een waar geloof in God en wanneer de vastende zulks doet als een discipline om het welbehagen van God te zoeken en met een goed doel, is zonder de minste twijfel berouw van de hoogste waarde, en wanneer een persoon oprecht berouw heeft over zijn zonden, worden hem zijn vroegere zonden vergeven omdat hij een ander leven is gaan leiden.

De poorten van de Hemel worden echter nog in een andere zin geopend voor de

persoon die in de maand Ramadan vast. Het is bijzonder geschikt om geestelijk vooruit te gaan, om tot God nabij te komen. Als de Heilige Koran van de maand Ramadan spreekt zegt hij : 'En wanneer Mijn dienaren u over Mij vragen, zeg dan: Ik ben nabij. Ik verhoor het gebed van de smekeling wanneer hij Mij aanroept'. (2:187). Hier wordt gezegd dat de wegen tot bereiking van het nabij zijn tot God in het bijzonder in de maand Ramadhaan worden geopend en dat dit nabij zijn moet worden gezocht door middel van het gebed. Om deze reden placht de Heilige Profeet^s in de maand Ramadan de *tahajjud*-gebeden bijzonder in acht te nemen. En hij raadde zijn volgelingen ook aan gedurende deze maand 's nachts te waken om gebeden te verrichten (Bukhari 2:27).

itikâf

Itikâf is afgeleid van *akafa 'alaihi*, hetgeen betekent: hij hield er zich voortdurend of standvastig aan. Itikâf betekent letterlijk: op één plaats blijven, en technisch is het: het blijven in de moskee voor een zeker aantal dagen, voornamelijk gedurende de laatste tien dagen van de maand Ramadan. Bukhari heeft er een heel boek (Boek 33) aan gewijd, waarin hij de handelwijze van de Heilige Profeet^s in dit verband aantoot. Gedurende deze dagen scheidt de *mu'takif*, d.i. de persoon die de itikâf -toestand binnentreedt, zich van alle wereldse zaken af en verlaat de moskee alleen indien hiertoe noodzaak bestaat, zoals het nemen van een bad, enz.

Lailatul Qadr is beter dan duizend maanden. Daarin dalen engelen en de Geest door Gods gebod neder zeggende: 'In alles vrede', tot het rijzen van de dageraad. (Sura 97)

(Bukhari 33:3-4).

Gewoonlijk werd op de binnenplaats van de moskee een tent voor de Heilige Profeet^s opgeslagen (Bukhari 33:7). De vrouwen mogen ook de itikâf-toestand binnentreden (Bukhari 33:6). De *mu'takîf* kan door anderen of door zijn vrouw worden bezocht (Bukhari 33:11). Volgens een zekere hadith kan hij een zieke bezoeken. De *itikâf* kan op andere dagen worden verricht, maar de laatste tien dagen van de maand Ramadan worden in de hadith in het bijzonder vermeld en de in de Heilige Koran vermelde *itikâf* staat in verband met de maand Ramadan.

Lailatul Qadr

Een der laatste tien nachten van de maand Ramadan wordt *Lailatul Qadr* genoemd. Het woord *lail* betekent 'nacht', en *qadr* betekent oorspronkelijk: het meten. Maar *Lailatul Qadr* wordt ook vertaald in de zin van: de Nacht der Grootseid of Majesteit. In de Heilige Koran wordt hij op twee plaatsen vermeld. Hiervan wordt in Hoofdstuk 97 driemaal melding gemaakt van *Lailatul Qadr*: 'Waarlijk, Wij hebben u de Koran neder gezonden in *Lailatul Qadr*. Wat weet gij er van wat *Lailatul Qadr*? *Lailatul Qadr* is beter dan duizend maanden. Daarin dalen engelen en de Geest door Gods gebod neder zeggende: 'In alles vrede', tot het rijzen van de dageraad. Hij wordt ook vermeld in hoofdstuk 44, waar hij *Laila Mubarakâ* wordt genoemd: 'Bij het duidelijke Boek. Waarlijk, Wij openbaarden het in een gezegende nacht en Wij zijn de Waarschuwer. Waarin al het wijze tot in bijzonderheden is

uitgelegd door Ons gebod'.

Men merke op dat hier van de Heilige Koran wordt gesproken als in die nacht te zijn geopenbaard en elders wordt gezegd dat de Heilige Koran in de maand Ramadan werd geopenbaard, hetgeen aantoont dat het een nacht in de maand Ramadan is. Dat de Heilige Koran in die nacht werd geopenbaard betekent dat de openbaring daarvan in die nacht begon, m.a.w. de eerste openbaring kwam in die nacht tot de Heilige Profeet. Hij wordt de 'nacht der meting' genoemd omdat daarin de grondslag van een nieuwe openbaring aan de wereld werd gelegd, die elk gebod vol wijsheid en kennis bevat. Om die reden wordt hij een gezegende nacht of de grootste nacht genoemd. De *Lailatul Qadr* is derhalve als het ware de gedenkdag van de openbaring van de Heilige Koran.

Zoals boven is aangetoond worden de laatste tien dagen der maand Ramadan in het bijzonder in acht genomen als dagen van devotie, in die mate dat een Moslim –hoewel de Islaam het ascetisme niet aanmodigt– in deze tien dagen toch vergund is een ascetisch leven te leiden door in de moskee te blijven en zich van alle wereldse zaken af te scheiden.

Dit is artikel is gedeeltelijk afgedrukt. Lees voor de hier niet afgedrukte gedeelten de Ramadan-uitgaven van AH-Islaam november 2002 en oktober 2004.

De auteur van dit artikel is onbekend.

De kwaliteiten van de Mannen van God, die in een relatie van liefde en vriendschap met Hem leven, zijn niet beperkt tot alleen profetieën. Andere inzichten worden hen geopenbaard en hen wordt bijzonder begrip gegeven. De wonderen en geheimen van de Sharia en bewijzen van de waarheid van de Islam worden voor hen ontsluitd. De innerlijke betekenissen van de Heilige Koran en subtiële details in het Woord van God worden hen duidelijk gemaakt. Ze worden de erfgenamen van wonderen en hemelse kennis, en deze beiden worden rechtstreeks geschonken aan de geliefden van God. Ze worden bevoorrecht in speciale liefde en worden gevuld met toewijding en oprechtheid zoals Abraham^a. De Heilige Geest weerspiegelt zich in hun harten. Zij worden van God en God wordt van hen. Hun gebeden hebben verbazende resultaten. Gods jaloezie verheft zich voor hen. Ze worden overwinning gegeven over hun tegenstanders op elk gebied. Hun gezichten zijn verlicht met het licht van hemelse liefde. De genade van God daalt neder op hun huizen als de regen. Als een geliefd kind liggen ze in de schoot van God. God toont meer toorn om hunnentwil dan een tijger van wie de jongen gevaar lopen. Ze worden beschermd tegen zonde, aanvallen van de vijand, en dwalingen in de leer. Zij zijn de koningen van de Hemel.

—*Hazrat Ahmad*^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI
Tohfah-e Golarhviyyah. In: The Essence of Islam III.
Londen: Islam International Publications
Ltd. 2005; 93

belangrijke punten voor Ied ul-Fitr

- Het Ied-gebed zal insha-Allah op 4 november om 10:30 beginnen.
- Op Ied-dag is het wenselijk een bad te nemen.
- Het is 'sunna' (praktijk van de Heilige Profeet^s) om indien mogelijk nieuwe kleren te dragen.
- Het is sunna om parfum te gebruiken.
- Vasten is op de Ied-dag verboden.
- Voor het Ied-gebed wordt iets gegeten. Het is sunna om een oneven aantal dadels te eten.
- Alle moslims zijn verplicht op de Ied-dag naar de moskee te komen.
- Alle moslims (van alle leeftijden) zijn verplicht in de ramadan, uiterlijk voor het Ied-gebed, fitrâna te geven. Het bedrag dat hiervoor is vastgesteld, bedraagt EUR 2,50 per persoon. Dit geld is bestemd voor de armen.
- Voor het Ied-fonds is een bedrag van EUR 5,- per gezin vastgesteld.
- Voor het Ied-gebed wordt geen *azân* en *iqâmat* gegeven.
- Voor en na het Ied-gebed worden geen andere gebeden gezegd.
- Het Ied-gebed bestaat uit twee *rakât*. De eerste wordt voorafgegaan door zeven extra *takbiers* (*niyya*, openingstakbier, *sanâ*, 7 *takbîrât*, *ta'awwuz*, *sûratul Fâtiha*, etc.) en de tweede door totaal vijf.
- De Ied-preek hoort bij het Ied-gebed en iedereen moet er naar luisteren.
- Na de Ied-preek wenst men elkaar een gezegende Ied en bidt men voor elkaar.
- De heilige Profeet^s zei: 'Versier uw Ied met de takbier: *Allahu akbar, Allahu Akbar, lâ ilâha illallâh, wallâhu akbar, Allâhu akbar, wa lillâhil hamd*. Vertaling: 'Allah is groot; Allah is groot; er is geen God dan Allah. Allah is groot; Allah is groot en aan Allah behoort alle lof.' Deze *takbîr* behoort op de dag van de Ied vanaf het *fajr*-gebed, na ieder gebed ten minste 3 keer te worden herhaald.
- De weg die men op de Ied-dag neemt naar de Moskee moet verschillen van de weg die men neemt bij het verlaten van de Moskee.
- Probeer deze Ied meer kinderen in kampen blij te maken met snoep dan tijdens de vorige Ied.

CORRECTIETABEL De volgende correcties (in minuten) dienen te worden toegepast op de tabel op de achterzijde:

LOCATIE	BEGIN VASTEN	EINDE VASTEN
Leeuwarden	-2	-4
Nunspeet	-3	-3
Arnhem	-4	-4
Eindhoven	-2	+1
Amsterdam	+1	0
Zoetermeer	+2	+2
Den Haag	+3	+3
Rotterdam	+2	+2
's Hertogenbosch	-2	-1
Maastricht	-4	-2

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielende leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op 22 april 2003 werd de vijfde en huidige *khalifa* benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de gemeenschap voor het omvangrijke netwerk

van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Muslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (MTA) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4

Positie: 13 Graden Oost

Beam: Wide | Systeem: Digitaal

Videofrequentie: 10722 MHz

Polarisatie: Horizontaal

Video PID: 1004

Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404,

Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*

P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN Uk

T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249

E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

De vastenmaand Ramadan

1426 AH – 2005 n.Chr

52⁰ Noorderbreedte, 5⁰ Oosterlengte

DAG	DATUM	EIND SAHR BEGIN VASTEN FADJR GEBED	ZUHR	ASR	IFTAR EINDE VASTEN MAGHRIB	TARAWI (MOSKEE)
	[Okt.] Di. 4					20:00
1	Wo. 5	6:18	14:00	16:15	19:08	"
2	Do. 6	6:19	"	"	19:06	"
3	Vr. 7	6:21	"	"	19:04	"
4	Za. 8	6:23	"	"	19:01	"
5	Zo. 9	6:24	"	"	18:59	"
6	Ma. 10	6:26	"	"	18:57	"
7	Di. 11	6:28	"	"	18:55	"
8	Wo. 12	6:30	"	"	18:53	"
9	Do. 13	6:31	"	"		
					18:50	"
10	Vr. 14	6:33	"	"	18:48	"
11	Za. 15	6:35	"	"	18:46	"
12	Zo. 16	6:36	"	"	18:44	"
13	Ma. 17	6:38	"	"	18:42	"
14	Di. 18	6:40	"	"	18:40	"
15	Wo. 19	6:42	"	"	18:37	"
16	Do. 20	6:43	"	"	18:35	"
17	Vr. 21	6:45	"	"	18:33	"
18	Za. 22	6:47	"	"	18:31	"
19	Zo. 23	6:49	"	"	18:29	"
20	Ma. 24	6:51	"	"	18:27	"
21	Di. 25	6:52	"	"	18:25	"
22	Wo. 26	6:54	"	"	18:23	"
23	Do. 27	6:56	"	"	18:21	"
24	Vr. 28	6:58	"	"	18:19	"
25	Za. 29	7:00	"	"	18:17	"
26	Zo. 30 [wt.]	6:01	13:00	15:15	17:15	19:30
27	Ma. 31	6:03	"	"	17:13	"
28	[Nov.] Di. 1	6:05	"	"	17:12	"
29	Wo. 2	6:07	"	"	17:10	"
30	Do. 3	6:09	"	"	17:08	"

Vrijdag 4 november 2005 / 1 Shawwal 1426 Iedul-Fitr insha'allah; Ied gebed om 10.30 uur

CORRECTIETABEL: zie vorige pagina

al-islam leert:

- *gelijkheid van alle mensen*
- *geen dwang in de godsdienst*
- *eerbied voor alle profeten*
- *universele broederschap*
- *geen zonde als erfenis*
- *de onmetelijke liefde en genade van God*
- *de Beloofde Messias is gekomen*